

200704251/1.

Datum uitspraak: 20 augustus 2007

**AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK**

**Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:**

appellante,

**tegen de uitspraak in zaak no. AWB 06/30218 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Groningen, van 15 mei 2007 in het
geding tussen:**

appellante

en

de Staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 16 maart 2006 heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie (hierna: de minister) het verzoek van appellante om op haar artikel 64 van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: de Vw 2000) toe te passen afgewezen.

Bij besluit van 6 juni 2006 heeft de minister het daartegen door appellante gemaakte bezwaar ongegrond verklaard. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 15 mei 2007, verzonden op 23 mei 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Groningen, het daartegen door appellante ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellante bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 20 juni 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 27 juni 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie te kennen gegeven geen reactie in te dienen.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. S.J.E. Horstink-von Meyenfeldt, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. A.L.P. van Os-Ravesloot, ambtenaar van Staat.

w.g. Horstink-von Meyenfeldt
Lid van de enkelvoudige kamer

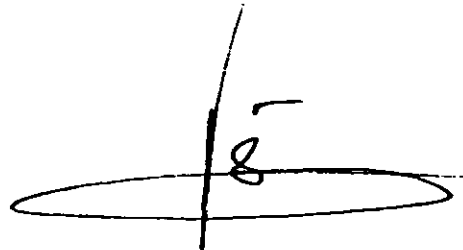
w.g. Van Os-Ravesloot
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 20 augustus 2007

248.

Verzonden: 20 augustus 2007

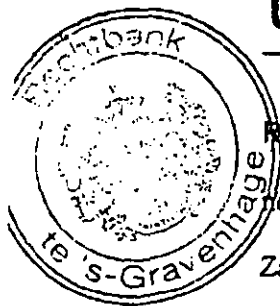
Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line crossing through them.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

AFGEZONDEN

uitspraak

RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE

nevenzittingsplaats Groningen, vreemdelingenkamer

Zaaknummer: Awb 06/30218

Uitspraak in het geschil tussen:

geboren op
van Afghaanse nationaliteit,
V-nummer:
eiseres,
gemachtigde: mr. S.R. Nohar, advocaat te Lemmer,

en

DE STAATSECRETARIS VAN JUSTITIE, voorheen de Minister van Justitie, daarvoor
de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie,
(Immigratie-en Naturalisatiedienst),
te 's-Gravenhage,
verweerder,
gemachtigde: mr. P. van den Berg, ambtenaar ten departemente.

1. Ontstaan en loop van het geding

1.1. Op 10 februari 2006 heeft eiseres aan verweerder verzocht uitzetting achterwege te laten omdat het gelet op haar gezondheidstoestand niet verantwoord is om te reizen. Verweerder heeft bij beschikking van 16 maart 2006 afwijzend op de aanvraag beslist.

1.2. Eiseres heeft daartegen op 17 maart 2006 bezwaar gemaakt. Bij brief van 3 april 2006 zijn de gronden van het bezwaar ingediend. Bij beschikking van 6 juni 2006 heeft verweerder het bezwaar ongegrond verklaard.

1.3. Bij beroepsschrift van 21 juni 2006 heeft eiseres tegen de hiervoor genoemde beschikking beroep ingesteld bij de rechtbank. Bij brief van 25 juli 2006 zijn de gronden van het beroep ingediend.

1.4. Verweerder heeft de op de zaak betrekking hebbende stukken aan de rechtbank toegezonden. De griffier heeft de van verweerder ontvangen stukken aan eiseres toegezonden en haar in de gelegenheid gesteld nadere gegevens te verstrekken. De gemachtigde van eiseres heeft bij brief van 6 november 2006 nog nadere medische stukken ingediend. Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.

1.5. Het beroep is behandeld ter openbare zitting van de rechtbank van 24 april 2007. Eiseres en haar gemachtigde zijn met kennisgeving aan de rechtbank niet verschenen. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen.

Zaaknummer: Awb 06/30218

blad 2

2. Rechtsoverwegingen

Feiten en standpunten van partijen

2.1. Verweerder heeft de bestreden beschikking van 6 juni 2006 als volgt gemotiveerd. Opschorting van vertrek op grond van artikel 64 van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000) ziet slechts op het achterwege laten van uitzetting zolang het, gelet op de gezondheidstoestand van eiseres, niet verantwoord is om te reizen. Blijkens het medisch advies van 15 maart 2006 is in het geval van eiseres niet van een dergelijke situatie gebleken. In genoemd medisch advies wordt aangegeven dat eiseres kan reizen en dat is ook de vraag die in het kader van artikel 64 Vw 2000 dient te worden beantwoord. Bovendien kan eiseres de gestelde medische klachten op geen enkele wijze nader onderbouwen. De stelling van eiseres dat het medische advies niet zorgvuldig tot stand is gekomen wordt niet gevolgd. Het advies van de medische adviseur verschaft op een onpartijdige, objectieve en inzichtelijke wijze volledige informatie, onder aanduiding van de bronnen, waaraan deze informatie is ontleend. Er bestaan geen concrete, met bewijsstukken onderbouwde aanknopingspunten voor twijfel aan de juistheid van die informatie. Er wordt dan ook uitgegaan van de juistheid van het deskundigenadvies. De stelling van eiseres dat de beschikking in strijd zou zijn met het zorgvuldigheidsbeginsel en het motiveringsbeginsel wordt evenmin gevolgd. Op basis van de aanwezige schriftelijke informatie en de door eiseres dan wel door haar ouders verstrekte informatie kunnen door de medische adviseur conclusies worden getrokken. Een lichamelijk onderzoek is niet voor elk ziektebeeld noodzakelijk indien op basis van de voorhanden zijnde informatie tot een zorgvuldig oordeel kan worden gekomen. Tot slot staat het feit dat eiseres is uitgeprocedeerd een medische behandeling niet in de weg.

2.2. Eiseres stelt zich op het standpunt dat haar verzoek ten onrechte is afgewezen en voert daartoe het volgende aan. Eiseres is geestelijk ziek en alleen een medisch advies van een deskundige op dat gebied kan een acceptabele basis voor een besluit vormen. De door verweerder ingeschakelde adviseur is niet gespecialiseerd in psychiatrische aandoeningen. Voorts is niet gebleken dat zij door de adviseur is onderzocht. Daarnaast is in het advies enkel aangegeven dat eiseres niet meer onder behandeling staat. Eiseres meent dat de bestreden beschikking op onzorgvuldige wijze tot stand is gekomen.

Beoordeling van het beroep

2.3. In deze procedure dient de rechtbank te beoordelen of de bestreden beschikking, mede gelet op hetgeen partijen hebben aangevoerd, toetsing aan geschreven en ongeschreven rechtsregels kan doorstaan.

2.4. Ingevolge artikel 64 Vw 2000 blijft uitzetting achterwege zolang het gelet op de gezondheidstoestand van de vreemdeling of die van een van zijn gezinsleden niet verantwoord is om te reizen. Het betreft hier een tijdelijke verhindering om te kunnen reizen vanwege een beletsel van medische aard. Een onderzoek in het kader van de toepassing van artikel 64 Vw 2000 zal zich ook slechts daartoe dienen te beperken. Blijkens het door verweerder ter zake gevoerde beleid, neergelegd in hoofdstuk B8/3.6 van de Vreemdelingencirculaire 2000 (Vc 2000), blijft uitzetting op grond van artikel 64 Vw 2000, achterwege indien:

1. de medisch adviseur aangeeft dat het vanwege de gezondheidstoestand van de vreemdeling of van een van zijn gezinsleden niet verantwoord is om te reizen; of

2. de stopzetting van de medische behandeling een medische noodsituatie zal doen ontstaan; en

- de medische behandeling van de betreffende medische klachten niet kan plaatsvinden in het land van herkomst of ander land waarheen betrokkene zich kan verwijderen; en
- de medische behandeling ter voorkoming van het ontstaan van deze noodsituatie naar verwachting één jaar of korter zal duren.

2.5. De rechtbank stelt vast dat verweerder in het bestreden besluit van 6 juni 2006 heeft verwezen naar het medische advies van 15 maart 2006. Uit vorengenoemd advies blijkt dat eiseres lijdt aan een geestelijke ziekte en dientengevolge nachtmerries heeft, vaak wakker schrikt en veel huilt. Voorts is in genoemd advies vermeld dat eiseres, gelet op haar huidige medische situatie, in staat wordt geacht te reizen en dat zij niet meer onder medische behandeling staat en een behandeling ook niet meer nodig is. Tot slot is vermeld dat er geen aanwijzingen zijn voor een medische noodsituatie op korte termijn.

2.6. De rechtbank overweegt dat het uitgebrachte medische advies van 15 maart 2006 een deskundigenadvies is aan verweerder ten behoeve van de uitoefening van diens bevoegdheden. Indien zodanig advies op onpartijdige, objectieve en inzichtelijke wijze is opgesteld, mag verweerder van de juistheid van dit advies uitgaan, tenzij concrete aanknopingspunten bestaan voor twijfel aan de juistheid of volledigheid daarvan. De rechtbank heeft, zoals verweerder ook terecht heeft geconstateerd, in hetgeen door eiseres naar voren is gebracht geen concrete aanknopingspunten kunnen vinden om te twijfelen aan de juistheid of volledigheid van genoemd medisch advies. Zij acht daartoe van belang dat eiseres haar kritiek op het medische advies en haar stelling dat het, gelet op haar gezondheidstoestand, niet verantwoord is om te reizen niet met een specifieke, nadere - medische - rapportage heeft onderbouwd. Voorts overweegt de rechtbank dat het medische advies is opgesteld, mede op basis van de aanwezige schriftelijke informatie en de door eiseres dan wel haar ouders verkregen informatie. De omstandigheid dat de internist, dr. J.R. Poelman, een medisch advies heeft opgesteld en dat eiseres niet door een psycholoog is onderzocht, leidt op zichzelf niet tot het oordeel dat het door de medisch adviseur verrichte onderzoek onzorgvuldig of onvolledig is geweest of dat de medisch adviseur niet tot zijn bevindingen heeft kunnen komen. Naar het oordeel van de rechtbank mag er van worden uitgegaan dat de door verweerder ingeschakelde medisch adviseur vanuit zijn kennis en ervaring de aan hem gestelde vragen, mede op basis van de voorliggende stukken en de aan hem verstrekte informatie, op zorgvuldige wijze heeft beantwoord. Het is haar evenmin gebleken dat de medisch adviseur niet in staat zou zijn geweest over de medische situatie van eiseres te oordelen. Dat eiseres niet lichamelijk is onderzocht leidt naar het oordeel van de rechtbank niet tot een ander oordeel. Immers, zoals verweerder terecht in de bestreden beschikking heeft gesteld, wordt een medisch onderzoek niet voor elk ziektebeeld noodzakelijk geacht, nu op basis van de stukken en de verkregen informatie verweerder tot een zorgvuldig onderzoek heeft kunnen komen.

Ten aanzien van de bij brief van 6 november 2006 gevoegde medische stukken merkt de rechtbank op dat - daargelaten de vraag of genoemde medische stukken gelet op ex-tunc toetsing door de rechtbank van het bezwaar bij de beoordeling van het beroep kunnen worden betrokken - uit de ingebrachte stukken valt af te leiden dat voor eiseres een behandelplan is opgesteld. Voorts blijkt uit genoemde stukken niet dat eiseres niet in staat kan worden geacht om te reizen in de zin van artikel 64 Vw 2000. De rechtbank acht daarbij nog van belang dat eiseres nadien geen nadere concrete informatie - bijvoorbeeld in de vorm van een medische rapportage van een specialist - heeft overgelegd waaruit blijkt dat zij niet

Zaaknummer: Awb 06/30218

blad 4

in staat is om te reizen. Onder de hiervoor geschetste omstandigheden heeft verweerder naar het oordeel van de rechtbank, anders dan namens eiseres is betoogd, geen aanleiding meer hoeven zien om (alsnog) advies te vragen aan het Bureau Medische Advisering en heeft verweerder zich terecht op het standpunt gesteld dat eiseres geen geslaagd beroep toekomt op artikel 64 Vw 2000.

2.7. Gelet op het voorgaande kan naar het oordeel van de rechtbank, anders dan namens eiseres is betoogd, niet worden gezegd dat de bestreden beschikking in strijd met het zorgvuldigheids- en motiveringsbeginsel tot stand is gekomen. De rechtbank is op grond van hetgeen hiervoor is overwogen van oordeel dat verweerder het medische advies in redelijkheid aan de bestreden beschikking ten grondslag heeft kunnen leggen.

2.8. Niet is gebleken van bijzondere omstandigheden op grond waarvan verweerder in het onderhavige geval ten gunste van eiseres van het ter zake gevoerde beleid had dienen af te wijken.

2.9. Het beroep is derhalve ongegrond.

2.10. Voor veroordeling van een partij in de kosten die de andere partij in verband met de behandeling van het beroep redelijkerwijs heeft moeten maken, bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De rechtbank verklaart het beroep ongegrond.

Aldus gegeven door mr. D.M. Schuiling, rechter, en in het openbaar uitgesproken in tegenwoordigheid van mr. E.A. Ruiter als griffier op 15 mei 2007.

Tegen de uitspraak kunnen partijen binnen vier weken na de datum van verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage. Ingevolge artikel 85 Vw 2000 dient het beroepschrift, in aanvulling op de vereisten gesteld in artikel 6:5 Algemene wet bestuursrecht, één of meer grieven tegen de uitspraak te bevatten. Artikel 6:6 is niet van toepassing.

Afschrift verzonden:

27-05-2007

VOOR AFSCHRIJFT CONFORM DE GRIFFIER
VAN DE RECHTBANK
TE 'S-GRAVENHAGE

BRUINSMA ADVOCATEN

Toevoeging is aangevraagd

HOGER BEROEP

Raad van State
Afdeling bestuursrechtspraak
Hoger beroep vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC 'S-GRAVENHAGE

Betreft mijn cliënte:

geboren op
van Afghaanse nationaliteit
0204-07-8018

Dossiernr:

V-nr:

Procedurenr:

06/ 30218

RAAD VAN STATE

INGEKOMEN

20 JUN 2007

ZAAKNR.

AAN:

BEHANDELD: DD: PAR:

Geeft eerbiedig te kennen:

geboren op van Afghaanse nationaliteit, thans verblijvende in het AZC Utrecht, aan de J. Haydnlaan no. 2 te 3533 AE Utrecht, te dezer zake domicilie kiezende te Lemmer, aan de Nieuwburen no. 32, ten kantore van de advocaat en procureur Mr R. Kakes die in deze door appellante bepaaldelijk gevolmachtigd is tot het instellen van het hoger beroep en als zodanig voor appellante zal optreden en dit hoger beroep zal ondertekenen.

1. Appellante heeft op 21 juni 2006 beroep ingesteld bij de Rechtbank te 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Groningen, tegen de afwijzende beschikking van de Staatssecretaris van Justitie d.d. 6 juni 2006. Bij zijn uitspraak van 15 mei 2007, verzonden op 23 mei 2007, heeft de Rechtbank het beroep van appellante ongegrond verklaard (productie 1).

2. Appellante kan zich niet verenigen met de uitspraak van de Rechtbank te 's-Gravenhage d.d. 15 mei 2007. Naar aanleiding van deze uitspraak dient appellante thans hoger beroep in bij uw Afdeling. Appellante meent dat zij procesbelang heeft bij haar appel. Zij dreigt immers uit Nederland te worden gezet, nu de uitspraak van de Rechtbank negatief is.

BRUINSMA ADVOCATEN**GRIEVEN NAAR AANLEIDING VAN DE UITSpraak VAN DE RECHTBANK TE 'S-GRAVENHAGE, NEVENZITTINGSPLAATS GRONINGEN D.D. 15 MEI 2007**

In voornoemde uitspraak heeft de Rechtbank ten onrechte het beroep van appellante ongegrond verklaard.

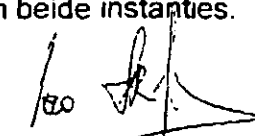
Ter onderbouwing van het bovenstaande is de Rechtbank in de uitspraak ten onrechte van oordeel dat verweerder in casu heeft kunnen volstaan met het medisch advies d.d. 15 maart 2006 van de arts in het Aanmeldcentrum Ter Apel en dat verweerder geen aanleiding heeft hoeven te zien om advies te vragen aan het Bureau Medische Advisering. De Rechtbank overweegt in dit verband dat haar niet is gebleken dat de medisch adviseur in het Aanmeldcentrum Ter Apel niet in staat zou zijn geweest om de medische situatie van appellante te oordelen.

Namens appellante merkt haar bepaaldelijk gevolmachtigde als grief het volgende op. Namens appellante is een procedure aangevoerd dat zij geestelijk ziek is. Dit blijkt ook uit het medisch advies d.d. 15 maart 2007 van de arts in het Aanmeldcentrum Ter Apel. Uit dit advies is gebleken dat appellante lijdt aan een geestelijke ziekte en dientengevolge nachtmerries heeft, vaak wakker schrikt en veel huilt. Gelet hierop staat het in casu vast dat appellante geestelijk ziek is.

De arts in het Aanmeldcentrum Ter Apel is geen deskundige in het beoordelen van geestelijke ziektes. Gelet hierop had verweerde wel degelijk het Bureau Medische Advisering moeten inschakelen, om nader onderzoek te verrichten naar de gezondheidstoestand van appellant en naar de vraag of zij gelet op haar gezondheidstoestand in staat is om te reizen. Verweerder kan simpelweg niet verwijzen naar het medisch advies van de arts in het Aanmeldcentrum Ter Apel, omdat deze arts derhalve geen deskundige is op het gebied van geestelijke ziektes. Nu de arts in Ter Apel in casu geen deskundige is om de medische toestand van appellante op een zorgvuldige wijze te kunnen beoordelen, had de Rechtbank niet kunnen oordelen dat niet gebleken is dat de medisch adviseur niet in staat zou zijn geweest over de medische situatie van appellante te oordelen. De Rechtbank heeft het voorgaande in de uitspraak miskend.

REDENEN WAAROM: appellante zich wendt tot uw Afdeling bestuursrechtspraak met het eerbiedige verzoek de bestreden uitspraak van de Rechtbank te 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Groningen, d.d. 15 mei 2007 te vernietigen, met veroordeling van de Staat der Nederlanden in de proceskosten in beide instanties.

Lemmer, 20 juni 2007

bepaaldelijk gevolmachtigde
Mr R. Kakes